

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/806/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221805
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4412221805.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25 v konaní zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v sume 675 Euro, sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.9.2012 žalobkyňa súdu doručila žalobu, ktorou sa domáha, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť jej 675 Euro titulom škody (550 Euro nemajetková ujma + 125 Euro majetková škoda) a to podľa zákona 514/2003 Z.z., ktorá škoda jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky a to v exekučnej veci vedenej na tom súde medzi oprávnenou: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinným: P. U.. V žalobe uviedla, že súdny exekútor predložil návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Nové Zámky. Prijatím tejto žiadosti došlo k založeniu zákonnej povinnosti tohto súdu zaoberať sa s danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to zákonom ustanovenej dobe. Podľa zákona č. 233/1995 Z.z. exekučný súd bol povinný o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. O tejto žiadosti exekútora súd mal rozhodnúť do 15 dní od doručenia tejto žiadosti. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, (ale až dňa 16.1.2009 - teda s omeškaním viac ako 10 mesiacov), čo treba považovať za porušenie zákona a nesprávny úradný postup, pre ktorý jej vznikla predmetná škoda. V žalobe ďalej uviedla, že v dôsledku takéhoto nesprávneho úradného postupu súdu jej vznikla škoda nasledovne:

1. Majetková škoda v sume 125 Euro, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti a o zmenu exekútora a rozhodnutím o nej (na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému suma 70 Euro, udržiavanie a správa informačného systému 40 Euro, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15 Euro, pričom táto suma by ju nezaťažila, ak by exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti na vydanie poverenia dodržal zákonnú lehotu.

2. Nemajetková ujma , náhrady ktorej sa domáha ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania , za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní , že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Túto nemajetkovú ujmu si uplatňuje v sume 550 Euro , ktorú vyčíslila v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, podľa ktorej za každý mesiac zbytočného prieťahu dotknutému účastníkovi prináleží 55 Euro, pričom v predmetnej exekučnej veci exekučný súd bol nečinný 304 dní .

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 11.3.2014 č.k.6C/806/2012-42 žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. V dôsledku odvolania žalobkyne tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 11.12.2014 č.k. 9Co/628/2014-62 pre nesprávne právne posúdenie veci a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na nové konanie. Súd v novom konaní postupoval podľa vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Súd vykonať dokazovanie vypočutím žalobkyne nemohol, pretože tá sa na pojednávanie nedostavila hoci bola riadne včas predvolaná, jej právny zástupca neúčast' ospravedlnil a pojednávanie žiadal odročiť z dôvodu, že podala vo veci návrh na prerušenie konania. Súd túto skutočnosť nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania podľa §-u 119 OSP.

Súd návrh na prerušenie konania posúdil nasledovne :

Dňa 20.2.2015 žalobkyňa súdu v tejto veci doručila návrh na prerušenie konania a žiadala, aby súd toto konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, dôvodiac, že na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie a v tom konaní sa riešia otázky, ktoré majú zásadný význam aj pre rozhodnutie v tejto veci. V návrhu žalobkyňa uviedla, že vo veci Okresného súdu Prešov na strane žalovaného vystupuje ako žalovaný 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v rade 2/ Pohotovosť s.r.o. a konanie sa uskutočňuje za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS Bratislava. Vo vyššie uvedenej veci Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika, ako žalovaná 1/ vo veci. Jedná sa o tieto prejudiciálne otázky:

1/ môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2/ v prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3/ ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4/ má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody?

Na záver svojho návrhu na prerušenie konania žalobkyňa uviedla, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne žalobkyňa a žalovaná, má v tomto konaní pre ďalší priebeh a rozhodnutie zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Vyššie citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Na základe tohto ustanovenia OSP súdu nevzniká povinnosť konanie prerušiť , je na jeho zväžení, či návrhu na prerušenie konania vyhovie. Súd pri takomto návrhu musí zväžiť, či toto procesné opatrenie z hľadiska predmetu sporu je potrebné a okrem toho súd musí využiť opatrenia slúžiace účelu racionálnej organizácie svojho postupu pri vedení príslušného súdneho konania tak , aby jeho postup zodpovedal

aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 OSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

V prejednávanej veci súd bol toho názoru, že v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 sa neriešia také otázky, ktoré majú zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci. Treba zdôrazniť, že žalobkyňa v tomto konaní sa domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., teda náhrady škody nesprávnym úradným postupom. Tie otázky, ktoré sa riešia ako prejudiciálne otázky vo vyššie uvedenej veci Okresného súdu Prešov, nemôžu ovplyvniť rozhodnutie súdu v tejto veci, pretože na Okresnom súde Prešov v konaní spisová značka 7C/6/2010 sa riešia iné právne otázky na základe iného skutkového stavu, preto jeho výsledok nemôže ovplyvniť rozhodnutie v tejto veci. Na základe vyšie uvedených súd je názoru, že návrh žalobkyne na prerušenie konania je nedôvodný, preto ho zamietol.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila, ale nepožiadala o odročenie pojednávania.

Súd vzhľadom na túto procesnú situáciu vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníkov konania. Žalovaná súdu doručila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a uplatnila si náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia). V písomnom vyjadrení žalovaná uviedla, že podľa jej názoru podaná žaloba je zmätočná hlavne preto, že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania (v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis a tým prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno by mala znášať žalobkyňa. Okrem toho žalobu považuje za zmätočnú aj preto, lebo nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody, pretože žalobkyňa uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namietala nesprávny úradný postup v podobe priesťahov. Vo vyjadrení ďalej uviedla, že žalobkyňa v súvislosti s uvádzanými priesťahmi v exekučnom konaní vôbec neuvádza tie kroky, ktoré podnikla na odstránenie neželaného stavu, neuviedla či využila možnosť podania sťažnosti na zbytočné priesťahy na príslušnom konaní predsedovi okresného súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, teda či využila účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní, pretože táto právomoc prináleží iba predsedovi súdu prípadne Ústavnému súdu SR. Namietala, že zákonná podmienka povinného predbežného prejednaného takéhoto nároku v tomto prípade nie je splnená, pretože v čase podania žaloby na súd zákonná lehota (6 mesiacov od prijatia žiadosti) ešte neuplynula, takže ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zdôraznila, že žalobkyňa neposkytla žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie (a to napriek výzve), preto nárok žalobkyne nepovažuje za predbežne prerokovaný podľa ust. §-u 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. Okrem toho namietala, že zákonné podmienky vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vôbec dané nie sú. Namietala, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia podľa exekučného poriadku neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako v exekučnom titule. Poukázala na judikatúru ústavného súdu (sp. značka I ÚS 16/2002), z ktorej vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky priesťahy v konaní a je zrejme, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V súvislosti s rozhodnutím, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia poukázala na to, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým súd takúto žiadosť zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohlo viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázala ďalej na to, že povinnosť žalobkyne riadne preukázať vznik a výšku škody je daná a tejto povinnosti žalobkyňa neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ani ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní a ďalšie skutočnosti, ktorými žalobkyňa exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Žalobkyňa nepreukázala ani vznik ani výšku škody. Žalobkyňa nepreukázala, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázala vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou a nemajetkovou škodou, preto žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu, žiadala žalobkyňa zaviazat' k náhrade trov konania (ktoré však doteraz vyčíslené neboli).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. značka 15Er/11/2009 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 9.1.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému: P. U. o vymoženie 39.360 Sk s prísl.. Dňa 16.1.2009 exekučný súd vydal poverenie na uskutočnenie exekúcie, ktoré poverenie bolo doručené exekútorovi dňa 27.1.2009.

V tomto konaní žalobkyňa sa domáha náhrady škody a to jednak 550 Euro nemajetková ujma a 125 Euro majetková škoda a to podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré škody podľa jej tvrdenia jej mali vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu vo vyššie uvedenej exekučnej veci.

Podľa ust, § 1 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012 tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. §-u § 2 zákona č.514/2003 Z.z v znení účinnom dňa 27.9.2012 na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012 ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

Podľa ust. §-u 25 ods.1 zák.č.514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012 ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.(Občiansky zákonník)

Vzhľadom na ust. §-u 25 zákona č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť splnené zákonné predpoklady vzniku takejto zodpovednosti podľa §-u 420 ods. I OZ. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti štátu teda je 1/ existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne.

Pojem nesprávneho úradného postupu zákon vymedzuje len uvedením príkladov , čo sa má považovať za nesprávny úradný postup, avšak úradný postup spravidla nie je možné právnym predpisom upraviť

do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone verejnej moci. Všeobecne možno nesprávnosť úradného postupu charakterizovať, ako porušenie postupu stanoveného právnymi normami. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou tých orgánov (ktoré zákon uvádza) než rozhodovacou činnosťou. Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR, spisová značka 4Cdo24/2004).

Škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Nemajetková ujma je ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného síce neprejavuje, ale sa prejavuje v rôznych skutočnostiach pre poškodeného negatívnych.

Pojem príčinnej súvislosti občiansky zákonník nijako nevymedzuje a preto treba ju chápať ako súhrn príčin, ktoré viedli k určitému výsledku (k vzniku škody). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupom, nevznikla by ani škoda. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nemôže byť len sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti teda treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil, že prípadný nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona číslo 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobkyne, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupom, jej majetok by sa nezmenšil.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby vychádzal z týchto vyššie uvedených zásad a predovšetkým zisťoval, či všetky zákonné podmienky vzniku takejto zodpovednosti sú dané. Žalobkyňa sa domáha jednak náhrady skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktoré podľa jej tvrdenia vznikli v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na uskutočnenie exekúcie v zákonnej lehote.

Podľa §-u 9 ods.2 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom dňa 27.9.2012, podľa ktorého za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote. Exekučný poriadok účinný v čase podania žiadosti o vydanie poverenia ustanovil lehotu v §-e 44 ods.2 lehotu 15 dní odo dňa podania takejto žiadosti na súd. Exekučný súd o tejto žiadosti o vydanie poverenia rozhodol v zákonnej lehote, treba preto konštatovať, že nedošlo k takému nesprávnemu úradnému postupom v predmetnej exekučnej veci aký predpokladá ust. §-u 9 ods.2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom k 27.9.2012. Súd konštatuje, že o žiadosti o vydanie poverenia exekučným súdom bolo rozhodnuté 7. deň potom, čo žiadosť bola súdu doručená. Súd považuje za potrebné uviesť, že samotný nesprávny úradný postup (ktorý však v danej veci uskutočnený nebol), bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 9 ods. 1 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425065&FragmentId2=4425065>>, <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425066&FragmentId2=4425066>> a § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425102&FragmentId2=4425102>> V konaní o tomto nároku žalobkyňa mala preukázať vznik škody a konkrétne označiť a preukázať ujmu, ktorá jej bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, musí byť preukázané, z akých dôvodov samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a musí byť preukázaná bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy. Keďže žalobkyňa tieto rozhodujúce skutočnosti len tvrdila, avšak nepreukázala, neboli splnené zákonné predpoklady pre vznik nároku na náhradu majetkovej škody, ale ani na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej podľa 514/2003 Z.z. súčasne splnené nie sú, preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Námietka žalovanej ohľadne premlčania uplatneného nároku podľa názoru súdu je dôvodná, pretože nárok na náhradu škody podľa § 19, ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danom prípade sa žalobkyňa dozvedela o tom, kedy súd rozhodol o jej žiadosti exekútora na vydanie poverenia na uskutočnenie exekúcie, dňom, keď exekútorovi bolo doručené poverenie súdu teda dňa 27.1.2009. Odo dňa nasledujúceho po tomto dni do podania žaloby na súd, trojročná premlčacia doba uplynula, preto žaloba aj vzhľadom na dôvodnú námietku premlčania žalovanej musela byť zamietnutá.

Námietka žalovanej o tom, že žaloba je zmätočná (hlavne preto, že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis, nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody) podľa ustálenej judikatúry NS SR je nedôvodná, pretože žalobkyňa v žalobe uviedla podstatné náležitosti návrhu na začatie konania podľa §-u 79 ods.1 OSP (uviedla, proti komu smeruje návrh, čoho sa týmto návrhom domáha a uviedla aj právny dôvod (náhrada škody) uplatneného práva. Vzhľadom na túto skutočnosť nebol namieste postup súdu podľa §-u 43 OSP, a nepredloženie dôkazov môže mať za následok len prípadne zamietnutie žaloby nie však jej odmietnutie.

Súd nesúhlasí s názorom žalovanej o tom, že žaloba by mala byť zamietnutá preto, lebo bola na súd podaná predčasne, keď do podania žaloby na súd neuplynula zákonná 6 mesačná lehota po doručení návrhu na obligatórne predbežné prejedanie nároku. Pre súdne rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu, pritom je nesporné, že žalovaná uplatnený nárok napriek uplynutiu zákonnej lehoty v rámci predbežného prejedania nároku návrhu žalobkyne nevyhovela a to ani čiastočne, preto súd vec prejednal a o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodol týmto rozsudkom.

Žalobkyňa vo svojej žalobe žiadala o veci vydať medzitýmny rozsudok (podľa §-u 152 ods.2 OSP). Súd však bol toho názoru, že v tejto veci nie je dôvod na postup podľa §-u 152 ods.2 OSP, preto v tomto rozsudku s týmto návrhom žalobkyne sa ani nezaobrá.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nevyčísli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.